

Sestry a bratři,

v přečteném známém podobenství se nám zobrazují (ukazují) **dvě Boží vlastnosti – láska a radost**. Slovo láska se v celém oddíle vůbec nevyskytuje, a přece je obsahem příběhu o ztracené ovci. Slovo radost je v příběhu (v podobenství) opakovaně zdůrazňovaná. Bůh je láska a Bůh je také radost. To nám ukázal na sobě svým jednáním i svými slovy Pán Ježíš, který sám byl ztělesněním Boží lásky a radosti.

Když slyšíme, že Bůh má nás lidi rád, jsme potěšeni a spokojeni. Dobře se to poslouchá. Jenomže bychom současně chtěli Hospodinu trochu radit (podobně jako farizeové a zákoníci tehdy Ježíšovi) – koho má milovat a koho ne, kdo si jeho lásku zaslouží a kdo si ji nezaslouží. Náboženští žid. představitelé byli pohoršeni nad tím, že se Ježíš bavil s lidmi špatné pověsti, mluvil s hříšníky, s lidmi, kteří dělali něco špatného. Dokonce s nimi jedl – stoloval, tedy nabízel jim své přátelství, zahrnoval je mezi své přátele! A to hned, jak za ním přišli; nekladl jim nejprve podmínky, za kterých je bude mít rád. - Někdy se společenství církve může stát podobnou výlučnou společností dokonalých, bezchybných, úžasných lidí – tedy těch, kteří si to o sobě myslí. Ti jsou spokojeni, že právě je má Bůh rád, ano, vždyť si to zaslouží! Ale ty druhé – chybní, bloudící, ty jiné a nesympatické – ty přece nemůžeš, Bože, zahrnout do své lásky a přízně.

Podobně můžeme chtít radit tomu pastýři z podobenství: Vždyť máš 99 ovcí krásných a poslušných, přece se nebudeš namáhat, hledat, riskovat úraz kvůli jedné ošklivé, zašpiněné, polámané ovci?!? Přece ti za to nestojí! A ještě abys ji měl rád, když je taková neposlušná a svéhlavá?! Sama se zatoulala, nešla za tebou. - V Ježíšově příběhu pastýř bere ztracenou a nalezenou ovečku na svá ramena. Je to běžný obraz z hospodářského života v Izraeli. Ovce, která zabloudí, obvykle naprosto vysílená a vyčerpaná, si lehne a není schopná už sama vstát a jít. Pastýřovi nezbude nic jiného, než aby ji nesl – odnesl do bezpečí, domů do ovčince; a to je možné při delší vzdálenosti jen na ramenou – v náruči, na ruku by to nezvládl. - Dobrý pastýř, který nalezne zbloudilou ovci, jí nic nevyčítá, nekřičí na ni, nebije ji, netrestá. Zahnuje ji svou péčí a láskou, starostlivostí, a dává najevo svou velikou radost. Takovým dobrým, milujícím pastýřem je Pán Ježíš – Boží Syn, Bůh sám. Četli jsme o něm starozákonní svědectví: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. ... Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu, nemocnou posílím“ (Ez 34,11.16). Takový je náš Pán, Hospodin, plný lásky, smilování a odpuštění. Dává novou naději a rozdává do našich smutků a bezradností světlo a radost.